

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima septima Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

ribus à Viridis vallis monasterio. Vbi quantum claruerit virtutum splendore, prophetiæ spiritu, & miraculorum donis, cognosci potest ex tribus libris qui de eius vita exstant, authore Thoma de Cantiprato Dominicano Louaniensi, qui virgini familiarissimus fuit. Obijt ipsa anno millesimo ducentesimo quadragesimo sexto. Non est tamen iuxta meritorum suorum, vt creditur, exigentiam, Sanctorum catalogo à Romana sede inscripta, aut ex loco sepulturæ ad decentiorem leuata.

*Essant 20-
mo 3. Surj
ad huc die.*

a. Habet eam hoc die Rom. martyrologium à Baronio editum.

Decima septima Iunij.

1°. De beati Fulconis, archiepiscopi Rhemorum martyrio.

Ex chronicis Bertinensium, capitibus 18. 19. 20. 21.

ANno nongentesimo, cædes beati Fulconis martyris, archiepiscopi Rhemorum. Qui cum esset Canonicus ad diuum Audomarum, electus est in decimum octauum abbatem Bertinensis monasterij, quod bis à Nordmannis incensum erat, ideoque villam fortalitijs, aggeribus, & murorum ambitu firmare cœpit: sed opus relictum est imperfectum, quando mortuo Hincmaro sublimatus est in Archiepiscopum Rhemorum. Cui tunc successit decimus nonus abbas ex senioribus monasterij, Rodolphus, modicè literatus. Qui ab Elnonensibus Hucbaldum impetrauit, vt ab eo instrueretur. Mortuus est autem Atrebatî anno regiminis octauo. Post quem reassumptus est in vigesimum abbatem beatus Fulco, eo quod Balduinus Flandriæ Comes hanc abbatiam per Caroli simplicis donationem occupare conabatur. Qua etiam de causa vir Dei Atrebatense sancti Vedasti monasterium in beneficium, vt Sigebertus loquitur, seu potius in protectionem suscepit. Balduinus autem post octo ferè annos Compendium misit militem suum Vuinemarum, vt à beato Fulcone & Carolo utramque abbatiam obtineret, sed vir Dei eo flecti non potuit, vt locus religiosus sub laica redigeretur

*Sigebertus
anno 900.
Misit pro
nobile equi-
te.*

Iunij 17.

NATALES

geretur potestate. Vnde Vuinemarus ex Compendiensi palatio Rhemosabeuntem ex insidijs lancea perfodit. Cuius corpus Rhemos delatum est ad ecclesiam sancti Remigij. Post quem à iuvene Carolo simplice donationem abbatiæ obtinuit Balduinus iam dictus, miles & laicus, initium dolorum eius loci. Vuinemarus autem Lilariensis, Calui beneficiarius, ab Heruæo beati Fulconis successore, aqua & igni interdictus, in Angliam, inquit Meierus, sibi consciuisse traditur exsilium. Iperius non meminit exsilij, sed quod anathemate percussus in duritia perstiterit, excusando se quod pro senioris sui fidelitate id perpetrasset.

Meirus an-
no 990.

Senior, G.
Seigneur,
Domnus.

2°. De B Adulpho, Traiectensi episcopo.

Ex Legendario Sanctorum Anglia, & Catalogo
Scriptorum Britannia.

Eodem die, Eboracensis ecclesia tribus lectionibus celebrat memoriam sancti Botulphi abbatis, in cuius historia quædam leguntur de beato Adulpho eius fratre Germano, quæ huc adferemus. Nati sunt de Saxonica gente quæ Britanniam bello acquiserat, vnde nobiles quique soboles suas ad Saxoniam, antiquæ stirpis patriam, dirigebant. Ob hoc itaque prædicti fratres inter Saxones monasterialibus imbuti sunt regulis, & arctioris vitæ informati disciplinis: vbi gratia Dei inter perfectiores potestatem adepti sunt docendi. Sanctum igitur ADULPHVM audita eius fama in Traiectensis ecclesiæ episcopum rex sublimavit. Vigilavit enim in præceptis Domini, assidua solitudine excubias celebrans oculis sui, nè insidians lupus de detrimento aliquo commisso, gregi insultaret. Instabat operibus misericordiæ, vigilijs, ieiunijs, orationibus. Actu præuenit doctrinam, in omnibus sanctam agens vitam. Cuius corpus in Ikanho fratri suo confepultum fuit, sed destructo à persecutoribus monasterio, tempore Edgari regis Vlskitelus monachus è terra leuauit, & ad sanctum Ethelwoldum attulit, qui tunc habebatur insignis monasteriorum reparator.

Centuria
10. ca. 9.

Hæc in Botulphi historia leguntur. Quo etiam pertinent, quæ leguntur in Scriptorum Britannia

nix

niæ centurijs, Botulphus & Adolphus illustria nomina, ab antiquis scriptoribus celebrati sunt: non ob pietatem modò, verùm etiam eruditionem. Libellus qui de vita Botulphi circumfertur, adfirmat hos nobili fuisse loco natos, & fratres. Monachus ytriq̃ue perplacuit. Vnde & locus in Icanno, non procul à principe Lindorum vrbe, beneficio Ethelmundi reguli Anglorum australium, eis liberaliter designatus est. Liqueet etiam studuisse illos aliquamdiu in Gallia Belgica, notosq̃ue ibidem fuisse sororibus Ethelmundi, virginibus velatis, à quibus sollicitè regi fratri fuere commendati. Inde etiam elucet Adolphum vel Adulphum, postea Traiectensi donatum episcopatu, virtutibus prænituisse, & vtrumque in Icanno ad orientem Lincolnia fuisse sepultum. Concidit tandem Botulphi monasterium crudelitate ducum Danici exercitus. Hæc antiquarius. Quibus centuriarum scriptor subiicit claruisse eos sub Anglosaxonum regno, anno à Verbi incarnatione sexcentesimo quinquagesimo.

Quæ à nobis fusius dicta sunt, vt studiosis demus occasionem plura de Adolpho eruendi in sancti Botulphi oppido, Comitatus Lincolnensis, & alibi. Quamuis enim in catalogo Traiectensium episcoporum non legatur, verisimile tamen est ex supradictis eum sub sancto Willibrordo claruisse inter Traiectenses coepiscopos: aut, paulo ante à rege aliquo Francorum Traiectensibus destinatum fuisse episcopum.

Sigebertus, ait Heda, patri succedens, rex constituitur anno sexcentesimo sexagesimo sexto, qui sancto Koniocho dedit Episcopium Traiectense, se-

se, secundum Abbatem Urspergensium. Nec id aliter intelligendum est quam de Ultraiecto, cum in Catalogo episcoporum Tongrensi, & demum Traiectensi ad Mosam nullus inueniatur hoc nomine annotatus. Ex quo clarè liquet apud Ultraiectum ab antiquo fuisse Sedem Episcopalem, licet nomina & series Pontificum nobis per desolationes barbaricas sint inecognita.

Dominica die ante natalé sancti
Baptistæ.

De S. Alena virgine & martyne Foresti.

Ex historia Foresti manu-scripta.

* al. Halena.

IN Foresto, sanctæ * HELENÆ, virginis & martyris, quæ Lewoldi regis gentilis filia unica, iussu patris martyrium tulit, post mortem tot clarens miraculis, ut illis excitatus pater, fidem Christi, baptismi gratiam, simul & peccatorum veniam acceperit. Floruit tempore beati Amandi episcopi, filia unica prædicti regis. Vnde cum noctu Forestum clanculum ex more iret ad ecclesiam, furtiuas preces Deo fusura, iussu patris gentilis deprehensa, in via violenta brachij extractione palmam martyrij est consecuta. Cum autem capta sanctæ virginis sic contracta esset, ut sacra eius ossa conspicerentur, ne quid inde eriperetur, ex ecclesia quæ sanctæ Halenæ dicitur, translata est ad cryptam matricis ecclesiæ, quæ est sancti Dionysij. Caterum Godscalcus, abbas Affliginensis, anno millesimo centesimo nonagesimo tertio ex crypta retulit sacras reliquias, & populo exhibuit: